

må vara beroende på vederbörande kommunala myndigheters medgifvande, om och i hvilken utsträckning ölkrogar få inrättas eller fortgå inom kommunen.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1896.

O. G. Erikson.

N:o 135.

Af herr **O. G. Erikson** i Öfra Odensvi, *om ändrad lydelse af 27 kap. 10 § byggningsbalken.*

Ehuru en af mig vid förlidet års riksdag väckt motion, n:o 4, afseende sådan ändring af 27 kap. 10 § byggningsbalken, att egare eller tillträdande arrendator skulle förpligtas att lösa det foder, som afträdande arrendator har öfver vid fardag, af lagutskottet afstyrktes och icke ledde till någon Riksdagens åtgärd, anhåller jag att ännu en gång få fästa Riksdagens uppmärksamhet på bestämmelserna i åberopade lagrum, hvilket enligt mitt förmenande är otvetydigt och ofullständigt.

I vår tid, då en rationel boskapskötsel är ett hufvudvilkor för jordbruksnäringens rätta bedrifvande, är fodertillgången vid en egendom af ganska stor betydelse, hvarföre ock, — då jag fortfarande är af den åsigt, att det i de flesta fall möter stora svårigheter för en afträdande arren-

dator att kunna nöjaktigt använda hela fodertillgången vid den egendom, han måste afträda så tidigt på året som den 14 mars, ty det kan ju dels vara brist på husrum för flera kreatur och dessutom kan det ju hända, att arrendatorn saknar tillgångar att för sista året inköpa flera kreatur än det antal, som, beräknadt för hela året, varit tillräckligt för uppställande af fodertillgången —, jag anser att tillträdaren borde vara skyldig att lemna ersättning för det foder, som finnes öfver vid fardag och enligt åberopade lagrum icke får af bole föras.

Den åsigt, jag framhållit i förevarande hänseende, har ock i visst fall beaktats, hvilket framgår af Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 10 november 1882 angående förändrade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, der det bland annat stadgas:

»23:o. För det trädesbruk samt den höstplöjning, gräsfrö- och höst-sädessådd, som afträdande arrendator, derest icke med tillträdaren annorlunda öfverenskommes, är skyldig att året före egendomens afträdande verkställa i enlighet med tillämpad växtföljd eller kontraktets härutinnan meddelade bestämmelser, eger han af tillträdaren åtnjuta ersättning, som, i händelse af tvist, bestämnes af tre gode män, af hvilka af- och tillträdare välja hvar sin och den tredje utses af de sålunda valde eller, om desse ej blifva om valet ense, af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet.

Arrendator vare pligtig att vid egendomens afträdande utan ersättning tillhandahålla tillträdaren foder till visst belopp, som varder i arrendekontraktet bestämdt. Det deröfver vid arrendets frånträdande å egendomen befintliga förråd af hö och halm skall af arrendatorn öfverlåtas åt tillträdaren, mot ersättning motsvarande hälften af det i orten gångbara pris och hvilken ersättning, derest öfverenskommelse derom icke uppnås, bestämnes af gode män i den ordning, som i nästföregående moment finnes stadgad.»

Hvad som anfördes vid behandling af åberopade motion i Andra Kammaren under förlidet års riksdag, synes mig konstatera, att ifråga-varande lagbud är otydligt och ofullständigt, och ehuru meningarna kunna vara delade om rätta sättet för afhjelpande af denna brist, förefaller det mig, att Kongl. Maj:t, i hvad beträffar förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, lyckats lösa frågan på ett mycket tillfredsställande sätt.

I anledning häraf och med anslutning till hvad Kongl. Maj:t i åberopade hänsende för visst fall beslutat, och delvis frånträdande mitt vid

förliden riksdag gjorda yrkande, vågar jag — med öppen rätt för vederbörande utskott att närmare formulera hvad motionen afser — vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 27 kap. 10 § byggningsbalken erhåller följande förändrade lydelse:

Då bonde — — — — —

— — — — —
dalers bot. Hafver han, då fardag inne är, foder öfver, skall han öfverlåta detsamma åt jordegaren eller efterträdaren, mot en ersättning motsvarande hälften af det i orten gångbara pris, och hvilken ersättning, derest öfverenskommelse icke uppnås, bestämmes af tre gode män, hvilka utses på sätt, som i lagen om skiljemän är stadgadt. Vare ock — — — — —

— — — — —
det åter.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1896.

O. G. Erikson.
